

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 kwietnia 2017 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Joanna Polak-Kałużna

Protokolant Andżelika Socha

po rozpoznaniu w dniu 19 kwietnia 2017 roku w Dzierżoniowie

na rozprawie sprawy z powództwa **W. H.**

przeciwko **B. P.**

o alimenty

I. oddala powództwo w całości;

II. nie obciąża przedstawicielki ustawowej powódki A. H. kosztami procesu.

UZASADNIENIE

Przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki W. A. H. wniosła o zasądzenie na rzecz powódki alimentów w kwocie po 650 zł miesięcznie od babki powódki B. P..

Uzasadniając żądanie pozwu podała, że z ojcem dziecka P. P., synem pozwanej rozstała się wiele lat temu, że nie płaci on ustalonych przez Sąd we wrześniu 2013 roku alimentów na rzecz córki, że skierowała sprawę do komornika, jednak wobec nie uiszczania przez ojca alimentów obowiązek spłaty przejął Fundusz Alimentacyjny. Wysokość zadłużenia ojca powódki na rzecz córki na dzień 29 września 2016 roku wyniosła 6417,17 zł, zaś na rzecz Funduszu Alimentacyjnego ponad 33.000 zł, a egzekucja alimentów od ojca jest niemożliwa, gdyż nigdzie nie pracuje, nie posiada żadnego majątku, mieszka ze swoją matką – pozwaną i pozostaje na jej utrzymaniu. Jak wskazano ponadto powódka jest obecnie uczennicą klasy III gimnazjum, znajduje się w okresie intensywnego wzrostu, co powoduje wyższe wydatki związane z ubraniem i wyżywieniem. Ponadto dziewczynka uczęszcza na korepetycje z języka angielskiego oraz na lekcje gry w tenisa ziemnego, co kosztuje 165 zł miesięcznie, zaś uprawiany sport powoduje, że konieczne są zakupy specjalistycznej odzieży sportowej w tym butów. W pozwie wskazano ponadto, że zgodnie z zaleceniem ortodonty powódka nosi obecnie aparat ortodontyczny, a łączny koszt leczenia w tym zakresie wyniósł 7800 zł, leczenie jest nadal kontynuowane. Ponadto matka podkreśliła, że córka jest alergikiem wymagającym systematycznego odczulania, którego koszt wynosi 160 zł co 2-3 miesiące. Przedstawicielka ustawowa wskazała, że ponosi wszelkie koszty związane z nauką córki w szkole, koszty ubezpieczenia, opłat szkolnych, zakupu książek, podręczników oraz koszt użytkowania przez małoletnią telefonu komórkowego – 49,98 zł miesięcznie. Wskazując na wysokość dochodzonych od babki alimentów podkreślono, że jest to kwota zasądzona na rzecz małoletniej powódki przez Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie od jej ojca wyrokiem w sprawie III RC 11/13

Pozwana na rozprawie w dniu 06 lutego 2017 roku wniosła o oddalenie powództwa wskazując, że ojciec „co miesiąc coś płaci” na utrzymanie córki, że ojciec powódki pracuje dorywczo oraz, że nie mieszka z nią lecz ze swoją konkubiną i synem. W piśmie z dnia 12 kwietnia 2017 roku pełnomocnik pozwanej podtrzymując dotychczasowe stanowisko i wnosząc o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania – podkreśliła, że obowiązek utrzymania i wychowania dzieci

obciąża przede wszystkim rodziców, co oznacza, że gdy jedno z rodziców nie partycypuje w kosztach utrzymania dziecka obowiązek alimentacyjny w pierwszej kolejności obciąża matkę, nie zaś dziadków, a dopiero w chwili ustalenia, że drugi z rodziców mimo odpowiedniej staranności i wykorzystania wszystkich możliwości zarobkowych nie jest w stanie w całości lub w części sprostać swoim obowiązkom względem dziecka mógłby wejść obowiązek subsydiarny dalszych krewnych w tym dziadków, co nie ma miejsca w niniejszej sprawie, gdzie matka zapewnia córce zaspokojenie wszelkich potrzeb i to na wyższym poziomie niż pozostałe wnuki pozwanej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Z nieformalnego związku przedstawicielki ustawowej powódki A. H. i świadka P. P. urodziła się w (...) roku powódka W. H..

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie z dnia 04 września 2013 roku w sprawie IIIRC 121/13 podwyższono alimenty od P. P. na rzecz powódki z kwoty po 450 zł miesięcznie, do kwoty po 650 zł miesięcznie. Wyrok powyższy został zaskarżony apelacją przez pozwanego, apelację oddalono i wyrok jest prawomocny.

Ojciec powódki P. P. jest synem pozwanej. Ma wykształcenie podstawowe, pracuje dorywczo, ma prawo jazdy kategorii (...), jest zarejestrowany jako bezrobotny w PUP w D., unika legalnej pracy, gdyż posiada zadłużenie na rzecz Funduszu Alimentacyjnego w wysokości około 35.000 zł. P. P. pracuje dorywczo na budowie, w przeszłości także na budowach w Niemczech, ponadto wykonuje usługi transportowe samochodem marki V. (...) zarejestrowanym na pozwaną, która nie ma prawa jazdy. Świadek P. P. posiada na utrzymaniu poza powódką – syna J. w wieku 14 lat, z którym zamieszkuje w lokalu spółdzielczym położonym w D., zadłużonym na kwotę około 2500 zł. Konkubina świadka P. P. pracuje dorywczo, zajmuje się handlem, a jego rodzina korzysta z pomocy opieki społecznej. Syn P. P. nie uczęszcza na dodatkowe odpłatne zajęcia dodatkowe ani na korepetycje. Formalnie P. P. zameldowany jest w mieszkaniu pozwanej.

Na dzień 29 września 2016 roku wysokość zadłużenia świadka P. P. na rzecz powódki wynosiła 6417,74 plus odsetki, zaś jego zadłużenie na rzecz Funduszu Alimentacyjnego wynosiło 33.081,62 zł plus odsetki.

Syn pozwanej płaci alimenty na powódkę w niepełnej wysokości, w marcu 2017 roku zapłacił 200 zł, a za poprzednie 5 miesięcy płacił na rzecz córki po 100 zł miesięcznie.

Postanowieniem z dnia 07 listopada 2016 roku Prokuratura Rejonowa w Dzierżoniowie odmówiła wszczęcia dochodzenia w sprawie uchylania się przez ojca od obowiązku alimentacyjnego na rzecz W. H., wobec ustalenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego. Zażalenie matki powódki na powyższe postanowienie ma zostać rozpoznane w dniu 27 kwietnia 2017 roku w Sądzie Rejonowym w Dzierżoniowie.

Świadek P. P. nie utrzymuje kontaktów z powódką, nie wspiera A. H. w opiece nad córką.

Dowód: - wyrok Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie w sprawie III RC 121/13 – karta 8,

- zeznania świadka P. P. - karta 117,

- informacja o stanie zaległości w sprawie egzekucyjnej – karta 7,

- dowody przelewów alimentów – karta 9, 89-91,

- postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia – karta 92,

- zażalenie A. H. – karta 93-96,

- zaświadczenie komornika o dokonanych wpłatach – karta 97,106,

- oferty pracy dla kierowców z Centralnej Bazy Ofert Pracy – karta 108-115,

- zeznania świadka P. P. – karta – 117,
- zeznania świadka R. H. (1) – karta 119,
- przesłuchanie przedstawicielki ustawowej – karta 119-120,
- przesłuchanie pozwanej – karta 120,

Powódka wraz z matką, jej partnerem i dzieckiem matki z nowego związku z wieku 7 lat zamieszkuje w mieszkaniu należącym do partnera matki położonym w B. na (...).

Przedstawicielka ustawowa powódki jest magistrem administracji, pracuje w (...) w D. jako pracownik do spraw funduszy, w październiku 2016 roku jej wynagrodzenie netto wynosiło 2844,25 zł, na które składało się wynagrodzenie zasadnicze oraz wynagrodzenie za dodatkowe czynności w ramach drugiego etatu w kwocie po 650 zł miesięcznie, które matka powódki przyjęła na siebie, aby zwiększyć swoje dochody, co wymaga jednak od niej pracy po godzinach, także w domu. Uzyskiwanie dodatkowych dochodów w kwocie 650 zł przez matkę powódki jest sytuacją przejściową, która miała trwać do marca 2017 roku.

Partner matki powódki pracuje, prowadzi własną działalność gospodarczą, poza synem J. ze związku z matką powódki - ma na utrzymaniu dwoje dzieci z poprzedniego związku na które płaci alimenty w wysokości 1150 zł.

Od października 2016 roku matka powódki, nie otrzymuje świadczeń na W. z Funduszu Alimentacyjnego, gdyż jej dochody przekroczyły ustaloną wysokość uprawniającą do uzyskiwania takich świadczeń.

Dowód: - zaświadczenia o wynagrodzeniu matki powódki – karta 12, 105,

- informacja wójta o przyznaniu matce powódki dodatku do wynagrodzenia – karta 104,
- zeznania świadka R. H. (1) – karta 119,
- przesłuchanie przedstawicielki ustawowej powódki - karta 119-120, ,
- przesłuchanie pozwanej - karta 120,

Małoletnia W. H. ma 16 lat, jest uczennicą III klasy gimnazjum w szkole publicznej. Od października 2015 roku powódka uczęszcza na odpłatne zajęcia tenisa ziemnego, a miesięczny koszt tych zajęć wynosi 165 zł.

Matka powódki i jej partner ponoszą wszystkie koszty jej utrzymania, które wynoszą około 1600 zł miesięcznie. Na miesięczny koszt utrzymania W. H. składają się: wydatki na wyżywienie około 600 zł, na ubranie i obuwiu - 100 zł, wydatki szkolne 100 zł miesięcznie (w tym na zakup podręczników), na higienę, środki czystości i kosmetyki – 70 zł, na telefon – 50 zł, koszty leczenia ortodontycznego – 100 zł (bez aparatu), zajęcia tenisa ziemnego – 165 zł, wydatki na dodatkowe zajęcia z języka angielskiego w kwocie 140 zł (35 zł za 45 minut), wydatki na basen – 30-40 zł oraz udział w kosztach utrzymania mieszkania około 220 zł.

W grudniu 2016 roku matka powódki zakupiła dla niej m. in. kurtkę zimową za 314,99 zł, P. za 69,99 zł, zaś w kwietniu 2015 roku buty za kwotę 269,99 zł.

Matka powódki stara się zapewnić w miarę swoich możliwości finansowych rozwój intelektualny córce poprzez zakup płyt, książek, także rozwija jej umiejętności narciarskie wydając pieniądze na sprzęt i karnety narciarskie.

Powódka nie wyjeżdża na obozy narciarskie, tenisowe, gdyż jej matki nie stać na sfinansowanie tych wyjazdów. Małoletnia powódka zrezygnowała także, ze względów finansowych – za namową matki - z wyjazdu na wycieczkę szkolną do T..

Rodzina powódki w 2016 roku była na wakacjach w G..

U powódki stwierdzono wadę zgryzu, co wymagało leczenia ortodontycznego, w tym założenia aparatu, a wydatki matki w tym zakresie wyniosły 7800 zł. Aparat został już zakupiony.

Przedstawicielce ustawowej powódki w utrzymaniu wnuczki pomaga jej matka R. H. (2), która opiekuje się powódką, gdy matka jest w pracy oraz w okresie wakacji a także ojciec (...) – (...), w tym samym zakresie co R. H. (2). Przez wiele lat rodzice A. udostępniali córce i jej rodzinie mieszkanie, a wyprowadzka nastąpiła gdy syn J. miał 3-4 lata.

Dowód: - faktura za usługi telekomunikacyjne – karta 10,

- dowód opłaty za ubezpieczenie powódki – karta 11,
- umowa o świadczenie usług (zajęcia tenisa ziemnego) – karta 13-14,
- dowody płatności za zajęcia tenisa ziemnego – karta 15-28,
- umowa o leczenie ortodontyczne – karta 29-32,
- dowody płatności za leczenie ortodontyczne – karta 33-57,
- paragony zakupu i za usługi lekarskie – karta 84-85, 100, 102,
- faktura za leki – karta 101,
- paragony i faktury za karnety narciarskie – karta 102-103,
- informacja ze szkoły – karta 98,
- informacja od lekarza ortodonta – karta 99,
- zeznania świadka R. H. (1) – karta 119,
- przesłuchanie przedstawiciela ustawowego powoda – karta 93- 94,
- przesłuchanie pozwanej – karta 94-95,
- przesłuchanie pozwanego – karta 94,

Pozwana B. P. jest emerytką, jej emerytura wynosi 1087,76 zł miesięcznie. Nie ma nikogo na utrzymaniu. Pozwana choruje na schorzenia reumatoidalne, z powodu których została zakwalifikowana na leczenie uzdrowiskowe w sanatorium, z którego nie skorzystała z braku środków finansowych.

Na dzień 11 stycznia 2017 roku pozwana miała zadłużenie w czynszu za mieszkanie w wysokości 1615,63 zł plus odsetki, a jej wydatki mieszkaniowe wynoszą łącznie ponad 800 zł miesięcznie.

Pozwana nie utrzymuje kontaktu z powódką, w żaden sposób nie pomaga w jej utrzymaniu.

Dowód: - informacja z Spółdzielni Mieszkaniowej w D. – karta 71,

- wyciąg z konta bankowego pozwanej – karta 72,
- dowody płatności za prąd, czynsz, gaz, tv satelitarną – karta 73-76,
- dokumentacja NFZ we W. – karta 77-80,

- decyzja o waloryzacji emerytury – karta 81,
- zeznania świadka P. P. – karta – 117,
- przesłuchanie przedstawicielki ustawowej – karta 119-120,
- przesłuchanie pozwanej – karta 120,

Sąd zważył ponadto, co następuje:

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala, zdaniem Sądu na uwzględnienie powództwa

W myśl art. 128 k.r. i o. obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania (obowiązek alimentacyjny) obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo. Zgodnie natomiast z dyspozycją normy art. 129 § 1 k.r. i o. obowiązek alimentacyjny obciąża zstępnych przed wstępnymi, a wstępnych przed rodzeństwem; jeżeli jest kilku zstępnych lub wstępnych - obciąża bliższych stopniem przed dalszymi. Przy czym obowiązek alimentacyjny zobowiązanego w dalszej kolejności powstaje dopiero wtedy, gdy nie ma osoby zobowiązanej w bliższej kolejności albo, gdy osoba ta nie jest w stanie uczynić zadość swemu obowiązkowi lub gdy uzyskanie od niej na czas potrzebnych uprawnionemu środków utrzymania jest niemożliwe lub połączone z nadmiernymi trudnościami (art. 132 k.r. i o.). Zgodnie zaś z art. 133 § 1 k.r. i o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania, w § 2 powyższego przepisu wskazano zaś, że poza wypadkiem przewidzianym w art. 133 § 1 k.r. i o. uprawniony do świadczeń alimentacyjnych jest tylko ten, kto znajduje się w niedostatku.

Obowiązek alimentacyjny pozwanej B. P. względem powódki W. H. należy analizować w myśl powołanych powyżej przepisów. Pozwana jest matką ojca powódki, a więc jej babcią. Jest zatem zobowiązana do alimentacji powódki w dalszej kolejności. Aktualizacja tego zobowiązania powstaje zaś dopiero wówczas, gdy wskutek przyczyn wskazanych w art. 132 k.r. i o. uprawniona nie może w ogóle uzyskać albo nie może uzyskać na czas środków utrzymania od zobowiązanego w bliższej kolejności. W realiach niniejszej sprawy osobami zobowiązanymi w bliższej kolejności są niewątpliwie pracująca matka zapewniająca córce codzienne utrzymanie i ojciec, od którego ustalono alimenty w kwocie po 650 zł miesięcznie. To obowiązek alimentacyjny rodziców ma charakter pierwotny, a jego zakres i treść nie jest warunkowana faktem pozostawania przez dziecko w niedostatku.

W sprawie niniejszej nie budzi wątpliwości, że powódka nie uzyskuje żadnych dochodów oraz nie posiada żadnego majątku.

Zatem w okolicznościach niniejszej sprawy, uwzględniając treść powyższych przepisów obowiązek alimentacyjny B. P. zaktualizuje się dopiero wtedy, gdy rodzice nie będą w stanie uczynić zadość swemu obowiązkowi, mimo podejmowania wszelkich starań.

Wszelkie usprawiedliwione potrzeby małoletniej powódki powinni zaspokoić najpierw jej rodzice - którzy w przypadku powódki - oboje są zdrowi i zdolni do pracy. Rodzice powódki poza nią mają na utrzymaniu każde po jednym dziecku z kolejnego związku.

W ocenie Sądu matka powódki w pełni wykorzystuje swoje możliwości zarobkowe, pracuje w zwiększonym wymiarze obowiązków, a jej możliwości zarobkowe pozwalają na zaspokojenie nie tylko podstawowych potrzeb małoletniej powódki, ale także tych wyższych co wyraża się w przedstawionej przez matkę strukturze wydatków na córkę, gdzie znajdują się wydatki na nadobowiązkowe zajęcia z języka angielskiego, wydatki na odpłatną naukę tenisa ziemnego, czy też uprawianie stosunkowo drogiego sportu jakim jest narciarstwo zjazdowe a także zakupy markowego obuwia i odzieży. Oczywistym jest w niniejszej sprawie, że uzyskanie przez powódkę na czas środków na utrzymanie od ojca jest utrudnione i połączone z dużymi trudnościami, wskutek unikania przez niego legalnej pracy, co uniemożliwia skuteczną egzekucję komorniczą alimentów w pełnym wymiarze. Jednakże mimo ustalenia istnienia tej okoliczności

określonej w art. 132 k.r.i o. nie skutkuje to automatycznie ustaleniem alimentów od osób zobowiązanych w dalszej kolejności, w tym przypadku od babki ojczystej, gdyż brak jest podstaw do przyjęcia, że W. H. znajduje się w niedostatku (wyrok SN z dnia 19.10.1999 roku w sprawie ICKN 524/99). W doktrynie i orzecznictwie przyjmuje się, że z niedostatkiem mamy do czynienia, gdy osoba uprawniona ma kłopoty z zaspokajaniem części swoich usprawiedliwionych i koniecznych potrzeb życiowych (wyrok SN z dnia 03.03.1999 roku w sprawie IIICKN 826/98). W wyroku Sądu Najwyższego z dnia 20 lutego 1974 roku, w sprawie IIICRN 388/73 wskazano zaś, że pojęcia niedostatku nie można ograniczać do wypadków, gdy uprawniony do alimentacji nie ma żadnych środków utrzymania, lecz przez to pojęcie należy rozumieć taką sytuację materialną, w której osoby uprawnione nie mogą w pełni zaspokoić swych usprawiedliwionych potrzeb z zakresie utrzymania i wychowania.

W niniejszej sprawie matka powódki nie wykazała jakich usprawiedliwionych i koniecznych potrzeb w zakresie utrzymania i wychowania córki nie jest w stanie zaspokoić, a jednocześnie przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że zaspokaja – dzięki swojemu wysiłkowi – wiele potrzeb córki, w zakresie rozrywek i organizacji wolnego czasu, wydatków na telefon – na poziomie wyższym niż przeciętne wydatki na utrzymanie nastolatki w tym wieku, które nie są niezbędne. Zdaniem Sądu ze stwierdzenia matki, że „W. nie ma wszystkiego o co prosi” (karta 120) oraz, że „nie jeździ na obozy tenisowe czy narciarskie” nie można wysnuć wniosku, że córka ma niezaspokojone swoje usprawiedliwione potrzeby adekwatne do stopy życiowej rodziców oraz, że znajduje się w niedostatku, gdyż na takie obozy nie jeździ także jej przyrodni brat – syn P. P.. Podkreślić jednocześnie należy, że wyjazdy na obozy narciarskie czy tenisowe nie są powszechne i niezbędne dla edukacji i prawidłowego rozwoju małoletniej, jest to bowiem zaspokojenie potrzeb wyższych, a ich niezaspokojenie nie skutkuje przyjęciem, że dziecko znajduje się w niedostatku, szczególnie, że matka dba by córka miała markowe ubrania, buty czy inne sprzęty, które nie są niezbędne do edukacji, oczywiście czyni to dużym wysiłkiem własnym, wobec braku zainteresowania ojca w tym zakresie.

Odnosnie zaś wskazania A. H., że córka nie pojechała na wycieczkę szkolną, nie sposób przyjąć, że jedyną i wyłączną przyczyną takiej decyzji był brak środków po stronie matki, gdyż przeczy temu – powołana wyżej struktura wydatków na córkę – w tym wydatki na markową odzież, na płyty muzyczne, na lekcje tenisa ziemnego, co prowadzi do wniosku, że było to dokonanie wyboru wśród różnych potrzeb małoletniej, nie będących potrzebami usprawiedliwionymi.

Obowiązek alimentacyjny dziadków nie polega na przerzuceniu na nich niespełnionego obowiązku alimentacyjnego ojca lub matki dziecka. Obowiązek ten przeto zawsze ma charakter li i tylko posiłkowy. Nawet w sytuacji, gdy jedno z rodziców jest całkowicie niezdolne do wykonywania ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego - obowiązek ponoszenia w całości ciężarów związanych z utrzymaniem i wychowaniem wspólnych dzieci - spoczywa w zasadzie na pozostałym rodzicu (por. orz. SN z 24.V.1966 r. III Cr 89/66). Dopiero gdyby zostało ustalone, że drugi z rodziców - mimo odpowiedniej staranności i wykorzystania wszystkich możliwości zarobkowych - nie jest w stanie w całości lub części sprostać swoim obowiązkom względem dziecka i z tego powodu dziecko mogłyby znaleźć się w niedostatku - w grę wchodziłby subsydiarny obowiązek dalszych krewnych, a w szczególności dziadków.

Taka sytuacja na gruncie niniejszej sprawy nie wystąpiła, a stanowi o niej przede wszystkim fakt, iż przedstawicielka ustawowa powódki osiąga faktycznie dochody, które do najniższych nie należą, które pozwalają jej wraz obecnym partnerem na zapewnienie rodzinie godnego utrzymania, zaspokojenia powódce potrzeb wyższych, w tym rozrywek, wypoczynku wakacyjnego, choć zrozumiałym jest że powódka może mieć wyższe oczekiwania w tym zakresie, co nie jest jednak przesądzające w niniejszej sprawie.

Zaś z faktu, że ojciec nie łoży regularnie, zasądzonych alimentów na córkę nie wynika automatycznie obowiązek alimentacyjny jego matki.

Ustalając wysokość kosztów utrzymania powódki Sąd oparł się na twierdzeniach przedstawicielki ustawowej A. H. oraz na złożonych przez nią dowodach z dokumentów w postaci dowodów zakupu i przyjął, że łączna ich wysokość wynosi około 1600 zł miesięcznie, a na tę kwotę składają się wydatki wymienione przez matkę w toku przesłuchania.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 07 września 2000 roku w sprawie I CKN 872/00 w niedostatku znajduje się ten, kto nie może własnymi siłami (w przypadku powódki siłami rodziców) zaspokoić swoich usprawiedliwionych

potrzeb w całości lub w części; a usprawiedliwione potrzeby to takie, których zaspokojenie zapewni uprawnionemu normalne warunki bytowania, odpowiednie do jego stanu zdrowia i wieku. Tymczasem powódka ma zapewnione normalne warunki bytowania odpowiednie do swego stanu zdrowia i wieku, w tym także zapewnioną możliwość poszerzania wiedzy z języka angielskiego, aktywnego uprawiania sportu, wymagającego nakładów finansowych, którym przy pewnym większym wysiłku jest w stanie sprostać jej matka, przy niemal symbolicznym wsparciu ojca. Ponadto powódka podobnie jak jej brat – syn matki - nie jest malutkim dzieckiem, wymagającym sprawowania ciągłej pieczy, co nie ogranicza matki w podejmowaniu dodatkowego zatrudnienia, co zresztą czyni.

Powyższe w żadnej mierze nie pozwala uznać, że powódka znajduje się w stanie niedostatku i to w takim, który uzasadniałby nałożenie na pozwaną subsydiarnego przecież – jak wskazano wyżej - obowiązku dostarczania wnuczce środków utrzymania.

Sąd dochodząc do takich wniosków nie stracił z pola widzenia sytuacji majątkowej pozwanej, która z uwagi na jej wiek i stan zdrowia, nie jest zbyt dobra. Wysokość świadczenia emerytalnego pozwanej wynosi 1087,76 zł, a same opłaty za mieszkanie stanowią niemal połowę jej dochodów, zatem na zaspokojenie wszystkich pozostałych potrzeb pozostaje jej niewiele ponad 500 zł z czego musi ponieść opłaty za prąd, gaz, telefon, lekarstwa i własne utrzymanie, a zadłużenie w opłatach za mieszkanie jest potwierdzeniem powyższego.

Kwestia zaś ewentualnych roszczeń powódki dotyczących czynności prawnych dokonywanych przez jej ojca w celu wyzbycia się majątku, nie jest przedmiotem niniejszego postępowania. Sąd pominął – z tych samych względów - w swoich rozważaniach kwestie dotyczące dwóch samochodów zarejestrowanych na pozwaną – gdyż w sprawie nie budzi wątpliwości, że nie zostały one nabyte przez pozwaną, lecz przez jej dzieci, a nadto, że pozwana nie osiąga dochodów z tytułu użytkowania tych pojazdów, których łączna wartość nie przekracza 10.000 zł.

Mając powyższe na uwadze, uznać należy, że w analizowanej sprawie nie występują wszelkie niezbędne przesłanki określone w 133 § 2 k.r. i o. oraz w art. 132 k.r. i o., które warunkują orzeczenie obowiązku alimentacyjnego od zobowiązanej w dalszej kolejności babki powódki, co skutkowało oddaleniem powództwa w całości i orzeczeniem jak w pkt I. wyroku.

Orzeczenie o kosztach oparto na treści art. 102 k.p.c. zgodnie z którym, w wypadkach szczególnie uzasadnionych, Sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami, a ta ostatnia sytuacja powinna – w ocenie Sądu – mieć miejsce w niniejszej sprawie. Zajmując powyższe stanowisko Sąd pominął zupełnie kwestie oceny stanu majątkowego przedstawicielki ustawowej powódki i pozwanej, gdyż nie były to okoliczności przesądzające o rozstrzygnięciu o kosztach, z powołaniem na zasady słuszności.

W niniejszej sprawie nie budzi wątpliwości, że powódka przegrała proces, jak również to, że przyczyną złożenia pozwu w niniejszej sprawie było unikanie płacenia zasądzonych przez Sąd alimentów przez syna pozwanej – świadka P. P., mimo realnych możliwości w tym zakresie. Oczywistym jest też, że pozwana dobrowolnie wspiera tegoż syna używając mu zarejestrowany na siebie samochód dostawczy do zarobkowania, mając świadomość, że nie ujawnia on uzyskiwanych w ten sposób dochodów, uniemożliwiając egzekucję alimentów na rzecz wnuczki. Pozwana ponadto wspiera dobrowolnie i okazjonalnie wnuka pochodzącego ze związku syna, nie wspierając w tym samym zakresie powódki – także własnej wnuczki. Główny ciężar utrzymania powódki obciąża jej matkę, mimo że ojciec – syn pozwanej jest zdolnym do zarobkowania, mającym dobry fach mężczyzną. Mając na uwadze powyższe, oraz fakt, że pełnomocnik pozwanej wstąpił do procesu na końcowym etapie postępowania już po przesłuchaniu stron - Sąd uznał, że obciążenie matki powódki nawet w części kosztami procesu w okolicznościach niniejszej sprawy byłoby trudne do pogodzenia z poczuciem sprawiedliwości oraz zasadami współżycia społecznego, a w niniejszej sprawie zachodzi wypadek szczególny.

Z powyższych względów, na podstawie powołanego przepisu orzeczono jak w punkcie II wyroku.